

el pont de pedra parla

Dijous passat a les 14'30, un redactor nostre es va esbravar dient ximpleries a Ràdio Girona. (Cada dia prosperem més, oi tu?) Com que suposem que molts no tenen ràdio i els que en tenen o eren a dormir, o al cine, o senzillament no volgueren escoltar-nos, transcrivim a continuació tot el que digué el nostre redactor. (Tot excepte els estornuts puix estava molt constipat) D'aquesta forma mal us pesi sabreu el que vàrem dir.

taba quinzenal

Amb l'esperit encongit per la mullena de l'emoció, procurarem parlar-vos durant deu minuts. A fi d'abreujar, serem concisos i procurarem no fer cantarella. Si el nostre xarroteig us molesta, amb dos dits podeu tapar vos fàcilment les vostres oïdes. Si teniu el receptor en una cambra fosca, distretament no us el fiquen al nas. Ens podriem ofendre.

Es per nosaltres d'un encis inefable, el poguer-vos parlar per mitjà de la nostra Emissora. El cedir-nos el micrófon és un gest de gentilesa que nosaltres mai podrem agrair amb escreix a la Direcció de Ràdio Associació de Catalunya. El poguer donar una forma vivent, a la nostra modesta publicació, ens alenteix a superar-nos, àdhuc cercant treballs que de bell antuvi restaven esmortuits en el terreny de lo impossible.

Procurarem fer broma satiritzant tots aquells fets quinzenals que s'emmotllint al nostre bagatge satíric. No us enrogiu ni ofengueu si algun cop se us clatelieja. La carència de fets humoritzables i la nostre modesta mentalitat fa que a voltes tinguem la necessitat imminent de cercar tres peus-al-gat.

Nosaltres, sencills manobres de

l'humorisme, procurarem alegrar-vos i distreure vos amb stassanitzats propòsits, àdhuc si és precis, afusellant l'oratoria, descordant la sintaxis i engroixint el lèxic nostrat amb noves aportacions que procurarem també stassanitzar. Penseu que servem encare fresc el record de tot el període de la nostra lactància.

Nosaltres som gironins que volem viure embolcallats per aquests fets, que com el robatori de la Joieria Jordà deixen passiu a tot un públic. Volem entrebancar-nos amb els cistells de l'Argenteria un dia de mercat. Volem que el flamant enllumenat del pes de la palla ens illumini. A Girona el traspàs dels serveis, d'enllumenat fou cosa fàcil. Volem també retratar-nos a la casa Ciutat, a ésser possible al costat de dos municipals. Volem abraonar-nos al cim d'En Cuiaco, esperant afamats el Ciero, la Noche i el Mundo. Volem veure aigua potable de l'aixeta. Volem en fi fer tot allò que a Girona vesteix i es porta molt. Volem que els forasters ens reconeixin personalitat pròpia, bo i dient nos: «Vos sou gironí». Això ens agrada!... Que ens coneixin de lluny!... Sobretot que no ens confonguin. I quan tots nosaltres perdem aquest regust de gironisme, Girona serà... que us diré jo. Addis Abeba, però no serà Girona.

Anem al grà. Situació geogràfica i calendari festiu

On és Girona? Girona es troba al bell mig dels seus quatre costats, a un cantó hi té l'Est i a l'altre l'Oest, més amunt el Nord i més avall el Sud. Te Ajuntament propi i biblioteca emmatllada. Per una broma del Desti totes les cases i carrers gironins són enclavats dins el terme de Girona. La part muntanyosa és més elevada que la vall. L'agricultura resta distribuïda entre els camps i hortes; pels carrers, hom la trova embassada als matins, però sense preu d'enflasconament. La part forestal, es manifesta ufana a les carreteres, on hi ha uns

plàtans, que estan distribuïts en forma lateral. Hom no en trova cap al mig.

Ara parlarem de les festivitats.

Amb un deix de mandra i encartament diumenge procurarem parlar vos de Fires, punt neuràlgic d'aquesta setmana preparatòria. Les Fires representen quelcom més picant, que un seguit de joves engalanats pel penjoi d'unes festes. Les Fires representen el monotom malde-cap d'unes campanades, l'esllanguidesa d'una repetida Maricú, l'estridència musical i descordada d'uns caballets i tot aquest munt d'infantivols diversions que un mes abans, us sotraguejen el cervell, quan passeu per la plaça de Sant Agustí. Però heu de resignar-vos, són deguts a la bestreta generositat comercial d'uns firaires.

Les Fires representen també, el rebregat sacseig del dia de Tots Sants. Hom no pot donar un pas sense vorejar el perill de que li llastimin un peu o li arruguïn l'abric suara estrenat. Els que hem d'anar pel món amb criatures, les temences són ben oposades. Nosaltres, temem, per exemple, que el petit no s'ens empassi, de tant guaitar, una d'aquelles canyes de les barraques de pesca; que el mitjà no rosegui distret, els ferros que aguanten les barques, i que el més gran no pessigui desvergonyit, alguna moça.

Però això és sols la part blava de les Fires. La part llastimosa la traginen els parents, que amb un desvergonyiment posat a tota prova, accepten l'indecís i inexcusat convit que protocolàriament els hi haveu fet. Amb un tré i no res se us presenten tots a taula. Tots endrapen. No n'hi ha cap que mandregi. Els parents afeblits per alguna malaltia els deixen a casa. Les tallades més sucoses són per ells, els plats preferits s'els engoleixen amb una gana avassalladora i vosaltres esguardeu amb melangia aquells pollastres que tant mal decaps us han donat Nits de frescor passades a l'interperie, per tal de tancar-los al galliner, quan la dona se n ha descuit i ja sou al llit escalfats pel baf de les flussades. Ara els hi falta blat-de-moro. Ara el bordegas n'aixafa un. Ara un cot-

Autos de Lloguer

des de 0'85
ptes. qmetre

RIGAU (a) LLATES

Telèfon, 509

GIRONA